

DZIENNIK POCZTY I TELEKOMUNIKACJI

WARSZAWA, 5 grudnia 1952

Nr 23

Poz. 335 — 344

TRESC:

I

ZARZĄDZENIA Ministra Poczty i Telegrafów:

- Poz.**
335. z 6 listopada 1952 w sprawie zwolnienia od rejestracji i opłat radiofonicznych przedstawicieli i urzędów dyplomatycznych i konsularnych państw obcych.
336. z 14 listopada 1952 o wprowadzeniu do obiegu znaczków pocztowych opłaty wartości 45 + 15 gr i 60 gr z okazji Wielkiej Rewolucji Socjalistycznej oraz wartości 45 + 15 gr i 30 + 15 gr z okazji Miesiąca Pogłębiania Przyjaźni Polsko-Radzieckiej.

II

ZARZĄDZENIA WEWNĘTRZNE Ministra Poczty i Telegrafów:

- 337.** z 3 listopada 1952 w sprawie wprowadzenia w życie katalogu materiałów teletechnicznych i radiotechnicznych.
338. z 8 listopada 1952 o powołaniu Komisji Usprawnienia Poczty.

I

ZARZĄDZENIA MINISTRA POCZTY I TELEGRAFÓW:

335.

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 6 listopada 1952 r. w sprawie zwolnienia od rejestracji i opłat radiofonicznych przedstawicieli i urzędów dyplomatycznych i konsularnych państw obcych.

Na podstawie art. 8 ust. 2 oraz art. 18 ust. 7 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o pocście, telegrafii i telefonii (Dz. U. z 1933 r. Nr. 63, poz. 481) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zwalnia się na zasadzie wzajemności od opłat radiofonicznych i obowiązku rejestracji odbiorczych urządzeń radiowych radiofonii bezprzewodowej następujące urzędy i osoby:

- Urzędy dyplomatyczne i konsularne państw obcych.
- Szefów przedstawicielstw dyplomatycznych i konsularnych państw obcych.
- Personel dyplomatyczny obcych przedstawicielstw dyplomatycznych.
- Konsulów generalnych, konsulów i wicekonsulów państw obcych.

§ 2. Za podstawie uprawniającą do korzystania ze zwolnienia od opłat radiofonicznych uznaje się posiadanie przez osobę zajmującą dane mieszkanie legitymacji wystawionej przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych, jednego z następujących typów:

1. „Legitymacja Dyplomatyczna” koloru różowego stwierdzająca, że okaziciel „jest członkiem Korpusu Dyplomatycznego” (dla szefów i personelu dyplomatycznego przedstawicielstw dyplomatycznych).

2. „Legitymacja” koloru zielonego, o ile stwierdza, że okaziciel jest konsulem generalnym, konsulem lub wicekonsulem.

3. W stosunku do lokali urzędów wspomnianych powyżej w pkt. „a” przewiduje się potwierdzenie charakteru urzędu dyplomatycznego przez okaziciela Legitymacji Dyplomatycznej (jak w pkt. 1) zaś urzędu konsularnego przez kierownika urzędu (Legitymacja jak w pkt. 2).

Wymienione legitymacje posiadają fotografie, są zaopatrzone pieczęcią Ministerstwa Spraw Zagranicznych i mają ograniczony termin ważności.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 maja 1952 r.

Minister: wz. F. Ładosz Podsekretarz Stanu

OKÓLNIKI:

Poz.

- 339.** Znak TnB/20/N/2420.52. Postępowanie w związku z wypadkami przy pracy.
340. Znak OOrg. 610.52. Równomierne obciążenie pracą stanowisk (okienek).
341. Znak PK 513.52. Propagowanie obrotu oszczędnościowego.
342. Znak TE 32/K.52. Obliczanie wyrazów w adresie telegramu.
343. Znak PZ 203.52. Wykaz Nr. 58 wydawnictw pozbawionych debitu pocztowego.

KOMUNIKATY:

- 344.** Znak OOrg. 716.52. Wykaz zmian (8) w spisie placówek p. t.

336.

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 14 listopada 1952 r. o wprowadzeniu do obiegu znaczków pocztowych opłaty wartości 45 + 15 gr i 60 gr z okazji Wielkiej Rewolucji Socjalistycznej oraz wartości 45 + 15 gr i 30 + 15 gr z okazji Miesiąca Pogłębiania Przyjaźni Polsko-Radzieckiej.

Na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o pocście, telegrafii i telefonii (Dz. U. z 1933 r., Nr 63, poz. 481) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się do obiegu i sprzedaje:
a) znaczki pocztowe wydane z okazji 35. Rocznicy Wielkiej Rewolucji Socjalistycznej opłaty wartości 45 + 15 gr i 60 gr przedstawiające grupę rewolucjonistów zdobywających Pałac Zimowy w 1917 r. U dołu z lewej strony napis: „35. Rocznica Wielkiej Rewolucji Październikowej”, poniżej tego napisu: „Pocztą Polska”. Z prawej strony u dołu umieszczono wartość znaczka.

Znaczki te o wymiarach 43 × 25,5 mm wraz z marginesami są perforowane i nieperforowane, wykonane techniką stalorytniczo-wkłęśnodrukową. Znaczki wartości 45 + 15 gr w kolorze czerwono-brązowym, zaś 60 gr — w kolorze czarno-brązowym.

b) znaczki pocztowe wydane z okazji Miesiąca Pogłębiania Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, opłaty wartości 45 + 15 gr i 30 + 15 gr, przedstawiające podobiznę Lenina. U góry są daty: z lewej: 7.XI. 1917 z prawej: 7.XI. 1952 r. Z prawej strony u dołu wartość znaczka, z lewej napis: „Lenin” zaś poniżej: „Pocztą Polska”. Znaczki te o wymiarach 25,5 × 31,25 mm są perforowane i wykonane techniką stalorytniczo-wkłęśnodrukową. Znaczek wartości 45 + 15 gr. w kolorze żółto-brązowym, wartości 30 + 15 gr — szaro fioletowym.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 7 listopada 1952 r.

Minister: prof. dr inż. W. Szymanowski

II

ZARZĄDZENIA WEWNĘTRZNE Ministra Poczty i Telegrafów:

337.

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 3 listopada 1952 r. w sprawie wprowadzenia w życie katalogu materiałów teletechnicznych i radiotechnicznych.

§ 1. Wprowadza się do użytku służbowego jednostek organizacyjnych państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta”.

Telegraf i Telefon" oraz innych przedsiębiorstw należących do resortu poczty i telekomunikacji — katalog materiałów teletechnicznych i radiotechnicznych, składający się z 15 działów, oznaczony jako tom 4 działu VII — teletechnicznego (VII. Tt. 4) zbioru przepisów pocztowo-telekomunikacyjnych, stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Z dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia tracą moc obowiązującą wszystkie w tym zakresie wydane przepisy, a w szczególności: zatwierdzone do użytku służbowego zarządzeniem Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 28 marca 1934 r. — przepisy o numeracji, mianownictwie i szacowaniu materiałów teletechnicznych, używanych w państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”, wydane jako tom 4 działu VII — teletechnicznego zbioru przepisów służbowych (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr 8 z 1934 r.).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister: prof. dr inż. W. Szymanowski

338.

Z A R Z A D Z E N I E

Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 8 listopada 1952 r. o powołaniu Komisji Usprawnienia Poczty.

§ 1. W celu usprawnienia i podniesienia jakości pracy na poczcie powołuje:

1) Komisję Usprawnienia Poczty przy Ministrze Poczty i Telegrafów,

2) Okręgowe komisje usprawnienia poczty przy dyrektorach okręgowych poczty i telekomunikacji (Poczty), zwane w dalszym ciągu Komisjami.

W skład Komisji wchodzi:

1) wicedyrektor dla spraw poczty — jako przewodniczący,
2) szefowie działów komunikacji pocztowej i ruchu pocztowego oraz naczelnicy (dyrektorzy) urzędów p. t. oznaczonych numerami 1 i 2 w miastach wojewódzkich. W miarę potrzeby do udziału w posiedzeniach Komisji mogą być powoływani inni pracownicy dyrekcji okręgowej i placówek p. t.

§ 2. Do zadań Komisji należy:

ustalanie przyczyn obniżających sprawność lub jakość pracy placówek p. t. w okręgu dyrekcji, wskazywanie środków zmierzających do ich usunięcia oraz badanie realizacji i stopnia skuteczności zastosowania tych środków.

§ 3. Komisja ustala plan pracy na każdy miesiąc, który zatwierdza dyrektor okręgowy i przedstawia do wiadomości Departamentowi Pocztozemu Min. P. i T. do dnia 20 miesiąca poprzedzającego miesiąc objęty planem.

Niezależnie od planów miesięcznych Komisja opracuje plan długofalowy swoich prac, który zatwierdza dyrektor okręgowy i przedstawia go Departamentowi Pocztozemu M. P. i T. w terminie do dnia 1 lutego 1953 r.

§ 4. Posiedzenia Komisji zwołuje przewodniczący w miarę potrzeby, nie rzadziej jednak jak raz w tygodniu.

Z przebiegu posiedzeń Komisji należy spisywać protokoły podpisywane przez przewodniczącego i protokółanta. Odpis protokołu przedstawia przewodniczący dyrektorowi okręgowemu p. i t. (Poczty).

§ 5. Dyrektor okręgowy akceptuje wnioski Komisji, jeżeli realizacja ich jest możliwa w ramach jego kompetencji i wprowadza je w życie.

Z przebiegu realizacji tych wniosków przedstawia dyrektor okręgowy Ministerstwu P. i T. (Dep. Pocztozemu) miesięczne sprawozdania w terminie do dnia 10 miesiąca następnego po miesiącu sprawozdawczym. Niezrealizowanie wniosków Komisji należy w sprawozdaniu szczegółowo uzasadnić.

§ 6. Z przebiegu prac Komisja składa Departamentowi Pocztozemu Min. P. i T. miesięczne sprawozdania w terminie do dnia 10 miesiąca następnego po miesiącu sprawozdawczym. Sprawozdania powinny zawierać ogólną charakterystykę prac Komisji, wnioski zmierzające do usprawnienia pracy w placówkach p. t. z podziałem na przeznaczone do wykonania przez dyrekcję okręgową p. i t. oraz na takie, które mogą być wprowadzone w życie na szczeblu centralnym oraz ocenę skuteczności środków zastosowanych w poprzednich miesiącach.

§ 7. W miarę potrzeby dyrektor okręgowy p. i t. może powołać przy naczelniku urzędu I klasy Miejskowe Komisje usprawnienia poczty. Zadania, kompetencja oraz sprawozdawczość z działalności tych Komisji pozostają takie same, jak Komisji Okręgowych.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 listopada 1952 r.

Minister: wz. F. Ładosz Podsekretarz Stanu

O K Ó L N I K I:

339.

Postępowanie w związku z wypadkami przy pracy

W okólniku p. t. „Postępowanie w związku z wypadkami przy pracy” (Dz. P. i T. Nr 14, poz. 209 z 1952 r.) dodaje się jako ostatni ustęp następujące postanowienie:

„O wypadkach śmiertelnych i ciężkich przy pracy należy zawiadomić właściwego terenowo inspektora pracy i uzgodnić z nim zarządzenia powypadkowe”.

340.

Równomierne obciążenie pracą stanowisk (okienek)

Niejednokrotnie zdarza się, że w placówkach p. t. posiadających większą ilość stanowisk (okienek) nie wszystkie są równomiernie obciążone pracą. Przy niektórych lub jednym z nich tworzą się kolejki interesantów, podczas gdy przy innych pracownicy w danej chwili siedzą beczynnie.

Stan taki powoduje z jednej strony nienależyte wykorzystanie siły roboczej (marnotrawstwo), a z drugiej narzekanie publiczności — narażone na stratę czasu wskutek oczekiwania w kolejkach — na złą obsługę.

W celu usunięcia powyższych niedomagań, jak i równomiernego obciążenia pracą stanowisk (okienek) w większych placówkach p. t. przy utrzymaniu zasady podziału głównych czynności między poszczególne miejsca pracy (okienka) o jednorodnych czynnościach — Ministerstwo Poczty i Telegrafów zarządza, co następuje:

1. We wszystkich okienkach placówek p. t. powinna być prowadzona sprzedaż znaczków pocztowych i druków płatnych.

2. W każdej większej placówce p. t. powinno być przewidziane w zależności od warunków miejscowych chwilowe łączenie w poszczególnych okienkach kilku czynności (usług), jak np.:

a) przyjmowanie przesyłek poleconych, przekazów i wpłat czekowych oraz opłat radiofonicznych,

b) przyjmowanie paczek i przesyłek poleconych,

c) wydawanie przesyłek poste-restante i awizowanych oraz przyjmowanie przesyłek poleconych itp.

Łączenie czynności powinno być dokonywane w każdym przypadku tworzenia się kolejek interesantów w jednym lub kilku okienkach i powinno być zarządzane przez kierownika działu lub kontrolera, którzy winni stale kontrolować obciążenie pracą okienek.

Pracownicy okienkowi powinni zawsze w razie utworzenia się kolejki interesantów zwracać się do kontrolera lub kierownika o zarządzenie chwilowego, równoczesnego wykonywania tych samych usług przez inne okienko, mniej obciążone.

3. Aby umożliwić szybkie rozpoczęcie wykonywania dodatkowych czynności, okienka powinny być z góry zaopatrzone w potrzebne przybory jak księgi przyjąć, stemple itp.

4. Okienka kasowe w większych placówkach p. t. w zależności od warunków lokalnych oraz nasilenia pracy w tych okienkach mogą być w indywidualnych przypadkach zwalniane od dodatkowych czynności sprzedaży detalicznej znaczków pocztowych i druków płatnych. O zwolnieniu decyduje naczelnik placówki p. t. na wniosek kontrolera jakości.

5. W każdej większej placówce na widocznym miejscu należy umieścić wywieszki z zawiadomieniem, które stanowiska pracy (okienka) sprzedają znaczki pocztowe i druki płatne.

6. Obowiązek dopilnowania wykonania przez podległe placówki p. t. niniejszego zarządzenia nakłada się na kontrolerów jakości.

341.

Propagowanie obrotu oszczędnościowego.

Powszechna Kasa Oszczędności przeprowadza szeroką akcję propagandową obrotu oszczędnościowego, mającą na celu wzmożenie akumulacji wkładów oszczędnościowych.

Z uwagi na doniosłe znaczenie, jakie ma wzrost akumulacji wkładów dla rozwoju gospodarki narodowej, w akcji tej powinni wziąć aktywny udział również pracownicy pocztowi.

Mając bezpośredni kontakt z klientelą pracownicy powinni zjednywać klientów do uczestnictwa w okrocie oszczędnościowym przez:

1) stwarzanie atmosfery zaufania do idei oszczędzania,

2) odpowiednie uprzejme i życzliwe informowanie klienta zgłaszającego się w sprawach obrotu oszczędnościowego.

W celu pozyskania klienta do uczestniczenia w obrocie oszczędnościowym należy:

1) wskazywać m. in. na korzyści wynikające z lokowania oszczędności na książeczkach oszczędnościowych (bezpieczeństwo wkładów, oprocentowanie, dogodność podjęcia wkładów w placówkach pocztowych i placówkach P. K. O. na terenie całego kraju),

2) skłaniać do lokowania przejściowo wolnej gotówki na książeczki oszczędnościowe,

3) ułatwiać dokonywanie wpłat na książeczki oszczędnościowe,

4) nie dopuszczać do żadnych incydentów na tle wypłat z książeczek oszczędnościowych, lecz w sposób rzeczowy i spokojny wyjaśnić przyczyny niemożności zaspokojenia życzeń klienta,

5) w miarę możliwości i w granicach obowiązujących przepisów posiadać gotówkę na wypłaty z książeczek oszczędnościowych, słowem należy czynić wszystko, aby Obywatel widział korzyści wynikające z posiadania książeczki oszczędnościowej.

Obowiązek propagowania obrotu oszczędnościowego ciąży przede wszystkim na pracownikach obsługujących książeczki oszczędnościowe oraz na listonoszach wiejskich, którzy mając bezpośredni kontakt z klientem mogą z powodzeniem zjednywać uczestników obrotu oszczędnościowego.

Niezależnie od tych bezpośrednich kontaktów z klientami kierownictwo placówek p. t. powinno:

1) nawiązać w terenie stały kontakt z przedstawicielami placówek P. K. O. i wspólnie z nimi opracować postępowanie w akcji upowszechnienia obrotu oszczędnościowych,

2) organizować przy czynnym udziale przedstawiciela P. K. O. odczyty i prelekcje na tematy oszczędności,

3) brać udział w imprezach P. K. O. mających na celu popularyzowanie i propagowanie idei oszczędzania,

4) wykorzystać slogany, komunikaty, broszury i inną prasę P. K. O. wydaną w celu umasowienia obrotów oszczędnościowych.

W wyniku tej akcji powinno nastąpić wzmocnienie akumulacji wkładów oszczędnościowych, co będzie najlepszym sprawdzianem prawidłowego przebiegu akcji umasowienia idei oszczędności.

342.

Obliczanie wyrazów w adresie telegramu.

W związku z wątpliwościami nasuwającymi się przy stosowaniu zarządzenia w sprawie obliczania i taryfikacji wyrazów

zów w adresie telegramu (Dz. P. i T. z 1952 r. Nr. 9, p. 127) Ministerstwo Pocht i Telegrafów wyjaśnia, co następuje:

Adres powinien zawierać wszystkie potrzebne wskazówki, zapewniające doręczenie telegramu, bez poszukiwań i bez rozpytywań ze strony doręczyciela o mieszkanie adresata.

W myśl powyższego adres telegramu prywatnego powinien zawierać nazwę ulicy oraz numer domu i mieszkania. Podawanie numeru mieszkania nie jest jednak przymusowe, a tylko pożądane. Jeżeli nadawca numeru mieszkania nie poda, należy zwrócić mu na to uwagę, jednakże nie można z powodu braku numeru mieszkania odmówić przyjęcia telegramu.

Cyfry, litery i znaki, określające w adresie numer domu i numer mieszkania stanowią dwa różne co do znaczenia pojęcia. Pod względem taryfikacji są to dwie odrębne grupy, z których każdą liczy się za tyle wyrazów, ile razy zawiera po pięć znaków (cyfr, liter, znaków). Literę m (skrót mieszkania) wlicza się do grupy oznaczającej numer mieszkania, oddzielając ją od cyfr kreską ułamkową. Kresek ułamkowych w numerze domu i numerze mieszkania nie liczy się za znaki. Jeżeli nadawca litery m nie poda przed numerem mieszkania, zastępując ją kreską lub kreską ułamkową, np. Wałowa 26 — 15 lub Wałowa 26/15, to wówczas literę m zamieszcza się z urzędu i otelegrafowuje. Powyższe wyjaśnienie nie odnosi się do telegramów adresowanych do zagranicy.

Podane poniżej przykłady wyjaśniają sposób prawidłowego liczenia i przetelegrafowywania wyrazów określających numer domu i numer mieszkania w adresach telegramów krajowych.

Nadawca poda	Liczyc wyrazów	Otelegrafowuywać
26/5	2	26 m/5
26 — 5	2	26 m/5
26,5		26 m/5
26 5b	2	26 m/5/b
26 m 5	2	26 m/5
26/m/5	2	26 m/5
Nr 26/m 5	3	Nr 26 m/5
24/26 m 5	2	24/26 m/5
24/26 — 5	2	24/26 m/5
135/137 m 33a	3	135/137 m/33/a
135/137/33a	3	135/137 m/33/a

343.

Wykaz Nr. 58 wydawnictw pozbawionych debitu pocztowego.

Zarządzeniem Dyrektora Głównego Urzędu Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk został odebrany debity następującym czasopismom:

L. p.	Tytuł wydawnictwa	Miejsce wydania	Język
265	„Rundschreiben an die Ostvertriebenen der Diözese Kattowitz“	Niemcy Zachodnie	niemiecki
266	„Alte Heimat“	„ „	„
267	„Neuer historischer Kalender“	„ „	„
268	„Lehrheft für die Sabbatschule“	„ „	„
269	„Neues Europa“	„ „	„

Z czasopismami tymi należy postąpić według postanowień zawartych w okólniku N. P. K. 320 z dnia 18 listopada 1948 r. (Dziennik Urzędowy M. P. i T. N. 18).

KOMUNIKATY:

344.

Wykaz zmian (8) w spisie placówek p. t.

Do niniejszego Dziennika Poczty i Telekomunikacji dołączony jest wykaz (8) do spisu placówek p. t., który w części dotyczącej nowouruchomionych placówek należy pociąć i wkleić w odpowiednie miejsca spisu, zaś pozostałe zmiany wprowadzić w drodze odrębnego wpisania.

Adres Redakcji i Administracji: Ministerstwo Poczty i Telegrafów, Warszawa, Plac Małachowskiego 2.

Prenumerate należy wpłacać na konto czekowe P.K.O. Nr I-3000.

Prenumerata: rocznie 42 zł, półrocznie 25 zł 20 gr, kwartalnie 16 zł 80 gr. Cena pojedynczych egzemplarzy do 2 kartek 90 gr, za każdą następną kartkę 30 gr.

Nakład: 9.800 egz. Format A4. Papier 61×86, druk. sat. kl. VII, gramatura 60 g. Arkuszy druku 1½.

Rękopis otrzymano 25.XI. 52 r.

Zakończono druk 16.XII. 52 r.

Wydrukowano z polecenia Ministra Poczt i Telegrafów w Zakł. Graf. Centry. Składnicy Zaopatrzenia P. i T. — Warszawa, Ludn.

3-B-